

HU

HU

GO

GO

Občasník

ZŠ Huberta Hráška

Cena dohodou, ale nejméně

8 Kč

Číslo 1/2017

Milí příznivci našeho časopisu Hugo! Jsme opět tady! Pokud jste si mysleli, že jsme na Vás zapoměli (a nebo snad že se nás zbavíte), jste vedle jak ta jedle... Děkujeme za pozitivní ohlasy na minulé číslo (jen bývalý šéfredaktor si bláhově myslí, že se Hugovi pod jeho vedením vedlo lépe...). Pevně doufáme, že vás nezklameme ani tentokráte.

Texty sepsali především žáci a žákyně osmých a devátých tříd. A stále hledáme další novináře. Nechceš to zkusit třeba ty? Pokud ano, neváhej vyhledat p. uč. Řeháka. Ti, kteří se ho bojí, nechť se ptají po p. uč. Klápšťové. Co jsme pro Vás připravili? Rozhovor, kvíz, tajenku, básně, vtipy, komiks, anketu, poradnu a další čtivo. Připrav se na to, že Tě o pár minut Tvého drahocenného času okrademe! Ale:

Kdo Huga koupí, neprohloupí!

A měnit slova nás baví... Uhadneš ta původní?

tulimuž, sedmiošklivka, Bedřich Šlehačka, molybnoc, kočkopetr, ivokárek
majoránkový, otužky, sirupvídek

Jak žáci přejmenovali předměty...

Vv – rukočmár

D – zpátkočas

Tv – špekospal

Př – florofaunouč

Z – cestoskok

Nechtějte vědět, jak přejmenovali učitele... (možná v dalším čísle)

Viš, co je časopis Hugo?

H umorná

U nie

G eniální

O mladiny

ANKETA

Naše otázka zněla: **Jaké je Vaše nejoblíbenější místo v Krkonoších?**

Většinou jste psali, že nejlepší místo v Krkonoších je domov, na druhém místě se umístil Kotel a na třetím místě Dvoračky.

Teď se Vás ptáme: **Který učitel podle Vás nemá doma televizi?**

--šup--

VTIP

Přijde pacient s bolavým zubem k zubaři a ptá se ho: "Pane doktore, strašlivě mě bolí zub, kolik stojí vytržení?" Bude to stát 800 Kč." "Cože? Za 5 minut práce?" "No dobře, tak to budeme trhat hodinu."

Exkurze do města smrti

Jako každoročně se v březnu naši devátáci zúčastnili exkurze do bývalého koncentračního tábora v Terezíně. Postupně prošli terezínské ghetto, krematorium a věznici gestapa v Malé pevnosti. Zde jsou některé jejich ohlasy na tuto akci:

„Bylo to neuvěřitelné, že může být někdo tak nelidský a chovat se k lidem jako ke zvířatům.“

„Myslím si, že to je určitě cenná zkušenost a každý by to měl vidět na vlastní oči. Je hrozné, co si lidi navzájem dělají...“

„Je zajímavé podívat se na místa, o kterých se učíme. Můžeme si lépe představit, jaké hrůzy by mohla válka opět přinést.“

Z uvedených ohlasů je zřejmé, že naši devátáci akci ocenili. Myslím, že na to, co viděli a slyšeli, dlouho nezapomenou...

Trocha jarní poezie

Jaro

Po dlouhé zimě,
je vše zase jiné.
Slunce opět hřeje
a ihned se usměje.
Každý, kdo ven se podívá,
se pak celý den usmívá.

Jo, je tu zas
ten čas,
kdy začíná nový svět,
čas, kdy vykvetl první květ.
Ano, je tu jaro,
které nám teplo dalo.

Sníh už schoval peřinku,
mráz vykukuje na chvílku.
Tma se více ukrývá,
když den nám déle zpívá.
Tak přeci neváhej,
dokud můžeš, užívej!
--krf--

Apríl

Když se jaro usměje,
svým deštěm vše pak zaleje.
Apríl se už vlády chopí,
to počasí nikdo nepochopí!
Vše kvete, voní, zpívá si,
tak pojd' už ven, tam je
krásy!

Půvaby jara

Jaro voní všude kolem,
ptáci zpívají si sborem.
Teplo nás jemně pohladí,
pohoda se dobře naladí.
Nový život opět začíná,
krásná je, ta naše krajina.

Co dělá jaro?

Jaro kvete, jaro spí,
jaro hřeje, jaro sní.
To je konec naší básně
a já už spinkám krásně!

--žákyně 7. B--

Lesnická soutěž - Hořice

V pátek 17. 2. 2017 jsme vyrazili ve složení Kuba, David, Vojta, Iva, Nikča, Kristýna a paní učitelka Špidlenová vlakem do Hořic na lesnickou soutěž. Po celou cestu jsme si ještě opakovali otázky.

Když jsme došli do budovy, kde se konala soutěž, mile nás přivítali a nabídli nám jídlo a pití. Nikdo z nás neodolal, všichni jsme si něco málo vzali. Byli jsme tam sami, družstva byla dvě: holky proti klukům. Po chvíli čekání nám rozdali

papíry a šlo se soutěžit. Soutěž se skládala ze dvou částí: z testu a poznávačky. Kluci byli o jeden bod lepší v testu, ale holky byly zase lepší o jeden bod v poznávačce. Takže nám museli připravit náhradní úkol, a to takový, že jsme museli přiřadit kus dřeva ke správnému stromu. Opět byli lepší o jeden bod kluci. Všichni jsme dostali nějaké ceny a chlapi navíc postoupili do krajského kola.

Když jsme odešli, měli jsme ještě asi hodinu čas, tak jsme

navštívili místní cukrárnu. Dali jsme si něco dobrého, poté jsme šli na autobus, ale autobus nikde. Naštěstí zachovala paní učitelka klidnou hlavu a řekla nám, že za chvíli pojede vlak, tak jsme se všichni společně vydali na vlakové nádraží. Vlak přijel a jeli jsme spokojeně domů.

Soutěž se nám velmi líbila. S kluky byla zábava. Odnesli jsme si nejen zážitky, ale i nové vědomosti a poznání.

KVÍZ

???

1, Na co se používala valcha?

- a, na koupání mazlíčků
- b, na praní prádla
- c, na mytí nádobí

2, K čemu sloužil walkman?

- a, k poslouchání hudby
- b, k vaření
- c, jako nynější GPS

3, Co je slovensky ťava?

- a, žirafa
- b, slon
- c, velbloud

4, Co je Kung-pao?

- a, japonské město
- b, čínská řeka
- c, masový pokrm

5, Která barva je purpurová?

- a, modrá
- b, žlutá
- c, fialová

--šup--

Divoká kachna: Duch na půdě

O naší škole existuje mnoho pověstí a různých zkazek, ale tahle patří k nejděsivějším a nejstarším... Už od 60. let minulého století po škole putuje děsivá legenda: prý se to stalo šestou hodinu po tělocviku, když sedmá třída přicházela z hodiny TV, děti vracely na půdu florbalové brány a vystřelily si z jednoho žáka, kterého do těchto bran zavřely a zavázaly ho řetězem, aby se nedostal ven. Jeden z žáků řekl, že ho po chvíli pustí, ale odešel na záchod. Poté ho paní učitelka požádala, aby došel pro třídní knihu. Knihu dal paní učitelce, ale onoho žáka zavřeného v brankách tam nechal. Po 3 dnech, když šli žáci opět hrát florbal, tam už nebyl... Nikdo ho od té doby neviděl, ale prý jsou občas ve stejnou hodinu na půdě slyšet podivné zvuky. Plno lidí říká, že zde chlapec zemřel a tyto zvuky vydává jeho duch.

--tomsch--

Správné odpovědi budou uveřejněny v dalším čísle, jestliže nechcete čekat, zeptejte se autorky.

Poradna Jiřího Fejta aneb Jiříkovo vidění

Ahoj Jirko,

porad' mi, prosím, co mám dělat, když dostanu 5 z diktátu? Předem děkuji!

Já Ti s tím moc poradit nemohu, já je taky dostával, ale poslední diktát mi dopadl na 2. Musíš se hodně učit. Já více udělat nemohu.

Ahoj Jirko,

prosím, porad', jak nabrat více svalové hmoty do léta.

Díky za otázku. Určitě musíš běhat, cvičit a posilovat. Snad se Ti to povede. Držím palce!

Kočka říká praseti: "Prase, já znám tvůj osud."

Prase: "Ty jsi četla můj horoskop?"

Kočka: "Ne, kuchařku."

Když slon sedí na plotě, jaký je čas?

Čas vyměnit plot.

„Tak co, poslechl jste mne a spal jste o dovolené při otevřeném okně, pane Breburdo?"

„Ano, pane doktore."

„A obtíže zmizely?"

„Ne, jen hodinky, peněženka a jeden oblek."

VTIPY - VTIPY - VTIPY

Rozhovor

Tentokrát jsem dělala rozhovor s paní učitelkou Seluckou. Kdo to je? Velmi milá paní učitelka, která má skvělý smysl pro humor. Nezalekne se ani zimních hrátek našich žáků. Třeba když ji neplánovaně trefila sněhová koule jednoho z nynějších sedmáků, odložila si věci a útok mu bez zdráhání s úsměvem vrátila. Nebojte se, žák se nakonec ze země zvedl bez tělesné újmy. Připomínal pak spíše sněhuláka.

Paní učitelka k nám přišla z Jablonce nad Jizerou, kde dřív učila. Má vystudovanou pedagogiku se zaměřením na zeměpis a tělocvik, ale na naší škole kromě toho učí ještě matematiku, dějepis, přírodovědu a vlastivědu v nižších ročnících.

Oblíbené barvy paní Selucké jsou růžová a modrá. Má ráda zvířata, hlavně tygry. Ostatně sama říká, že doma má taky taková tři zvířátka. Jedno malé, větší a třetí už docela velké. Asi to bude šok, ale nemám na mysli zajíce, srnku a velblouda, ale její tři děti.

Už jako malá měla ráda letadla. Ve skutečnosti letoun ještě neřídila, ale vsadím se, že ve snech a představách už nespočetněkrát. Kdyby to šlo, stala by se nejspíše pilotkou a teď by nás jistila někde seshora. Bohužel v tomto snu jí bránil zhoršený zrak, kvůli kterému toto není možné. I přes to se v letadlech vyzná a její nejoblíbenější značkou je ruský Suchoj (já musela zajít za strýčkem Googlem, snad na tom budete lépe).

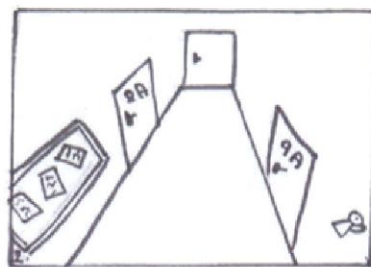
Paní učitelka zvládá život na suchu, ve vzduchu by to taky nějak šlo, a protože má ráda léto, zkusila i vodu. Dříve totiž jezdila s panem učitelem Říhou na vodu, kde se nejenže osvědčila jako háček, ale později také jako zdatný kormidelník.

Při otázce, co ji potkalo nejhoršího v životě, po dlouhém přemýšlení odpověděla, že to nejhorší jí nejspíš ještě čeká (z mého očekávání, že například v letadle spatřila tygra, co ji chtěl sestřelit, nic nebylo). Naopak její největší radostí jsou její děti, které má tolik ráda.

Budeme paní učitelce Selucké přát, aby se někdy proletěla třeba ruským Suchojem. A člověk nikdy neví, je možné, že ji za pár let potkáme s tygrem po boku. Necháme se překvapit.

--šupte--

HUGOVY PATAĽIE

-- MIZUS --

Lepší zítřky

Konec je nový začátek.
Už nejde jít nazpátek.
Chyby se dějí,
ale musím jít dopředu
s novou nadějí.

Sebevědomí je důležité,
poněvadž kolem mne

jsou parazité.
Sedím tu sama,
jako na ceduli reklama.

Sama sdílím tu propast,
ale nechci tu novou šanci
propást.
Jdu si za svým snem,
ale neříkám to všem.

Pomalu se blížím k cíli,
i když mě lidé uvnitř bili.
S nejistotou si lehám do těch
měkkých peřin,
problém přijde za pár vteřin.
Ale přes to všechno,
já se nevzdávám!

--johna--

**Uvažte, zda všechny negativní pohádkové postavy nebyly ve skutečnosti dobráci...
Hodný rovná se blbý? Nebo jak je to?**

Zlobišák Tom

Začíná další hrozný den. Mohl by být tak krásný, kdyby se mohl vrátit čas o pár let dozadu.

Vyrůstal jsem v malém městečku v Americe. Byl jsem

hýčkán svou paničkou. Já jsem její kocourek Tom. Rozmazlovala mě, drbala za ouškama a řádně mě krmila. Byl jsem ten nejhodnější kocour v celém okolí. Měl jsem spousty kamarádů. Když vtom se mi ze dne na den změnil život.

V domě přibyl nezvaný host. Můj (ne)přítel Jerry. Když moje paní zjistila, že máme v domě myš, začalo opravdové peklo. Nakázala mi, abych onu neposednou myšku zlikvidoval. Ale lovení mi prostě nikdy moc nešlo.

Jerry mi nadělal tolik starostí. Vyjídal lednici. Vina pak samozřejmě padla na mě. Paní vzala smeták a na celé kolo křičela: „Ty darebáku, koukej tu hnusáckou myš chytit.“ Přitom mě mlátila. Přestal jsem od ní dostávat žrádlo.

Rozhodl jsem se, že to se musí změnit. Začal jsem na Jerryho líčit pasti. To on na mě ale taky. Ostříhal mi fousky – no zamyslete se, jestli by se vám to líbilo – stále jsem do něčeho narážel.

Jerry byl stále rafinovanější. Shodil na mě závaží. A já pak pár dní vypadal jako placka. Jako palačinka. Musím přiznat, že i já jsem měl několik dobrých zásahů. Bohužel Jerry je snad nesmrtelný.

Mám z něho úplně zcuchané nervy. Trpím depresemi. Asi bych měl vyhledat psychologa. Nikdo mě nechápe. **JÁ** jsem ten chudák. Nejsem nijak špatný, vlastně jsem Jerrymu nikdy neublížil. Dokonce si s ním občas i rozumím.

No, to je vše, s čím jsem se vám chtěl svěřit. Doufám, že jsem si získal pár nových zastánců, kteří mi budou oporou.

--ryška--

Hurvínek brečí v pokojíčku. Za chvíli za ním přijde Spejbl.
"Co se stalo, Hurvajz?"
"Škola shořela!"
"To se ti jenom zdálo."
"No právě!"

„Dědečku, máš ještě všechny zuby?“
„Bohužel, Milánku, už nemám“ posteskně si stařec.
„To je dobře, tak mi tady na chvíli prosím tě podrž čokoládu.“

„Tatínek mi na Vánoce nasliboval hory, doly.“
„A splnil ti přání?“
„Ano, koupil mi atlas hor...“

Souboj tříd 2017

Jako každý rok, i tento se pořádá takzvaný souboj tříd. Tuto akci z větší části organizují žáci ve sportovní hale v Jilemnicích. I letos se soutěžilo ve třech disciplínách: ve florbalu, volejbalu a polovinu celkových výsledků tvořil vědomostní kvíz.

My jsme pro vás vyzpovídali pár lidí, kteří nám velmi (ne)ochotně odpověděli na naše otázky. Kromě otázek ohledně disciplín jsme se ptali také na soutěžení. Podívejte se, jak to vypadalo...

Otázka č. 1: Který(á) kluk/holka je tu nejhezčí?

Otázka č. 2: Kdo tu má nejlépe vysportované břicho/zadek?

Otázka č. 3: Jaká panuje atmosféra v týmu? Věříte si?

Vendy Brožová

1. „No, asi ten rozhodčí na florbale, takovej ten krátkovlasej.“
2. „Pořád ten rozhodčí.“
3. „Věříme si. Jsme dobrá třída. Ondro, že jo? Že si věříme?!“

Ondra Horák

1. „Hele, vrať se tak za půl hodiny, já se porozhlídnu.“
2. „Noo, asi tady, Vendula.“
3. „JÓÓÓÓÓ my to vyhrajem. To je snad jasný, ne?“

Julian Machota

1. „Já, Julian Machota.“
2. „Zatím jsem nestihl obhlédnout terén, ale myslím si, že pan učitel Říha.“
3. „Nepřipravovali jsme se skoro vůbec, nic neumíme, ale nějakým zázrakem vyhráváme.“

Marek Malina

1. „Já se ještě moc nerozhlížel. Nějaký tu určitě budou...“
2. „Stejná otázka, stejná odpověď.“
3. „Excelentní.“

Sportovní duch

Souboj tříd se kvapem blíží,
oči se nám z toho klíží.

My to určitě zvládneme,
za jeden provaz táhneme.

A museli jste hodně dřít,
když konal se váš souboj tříd?

Na Valentýna svatého.
Kde je pohár? Máte ho?

Na hřišti to byla fuška,
hodila se dobrá muška.

Když výsledky se sečetly,
tak my si je hned přečetli.

Ten pohár sice není náš,
však radost ze hry jistě máš!

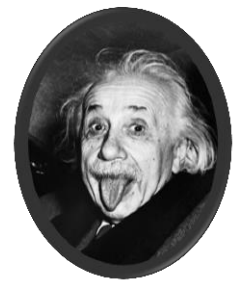
--třída 8. A--

Anonym

1. „Asi tak nikdo.“
2. „Von tady momentálně není...“
3. „Tak atmosféra je tu úplně úžasná, ale hraje se tu úplně debilně. Zatím jsme všechno projeli.“

Tak takhle vypadal letošní ročník soubojů tříd z pohledu hráčů a diváků. Letos se akce vydařila o něco lépe než vloni, neboť zatím nebyly zaznamenány žádné vykopnuté dveře, spuštěný alarm či nějaká potopa. Doufáme v klidný průběh i příští rok a budeme se těšit na další souboj tříd.

--ada-- --šupte--

Něco pro bystré hlavy:

Dokážeš vyluštit tajenku? V tabulce se skrývají názvy uvedených zvířat, najdi je a vylušti tajenku:

E	C	I	N	T	O	B	O	CH
L	A	D	N	O	K	A	N	A
K	O	C	O	U	R	E	N	M
E	O	G	E	P	A	R	D	E
Č	C	T	R	A	H	V	E	L
R	Y	S	U	H	M	Y	Š	E
V	O	M	D	E	C	I	P	O
C	E	Ž	O	R	O	S	O	N

chameleon, levhart, opice, emu, nosorožec, chobotnice, kocour, cvrček, anakonda, gepard, rys, myš

Tajenka : _____

--krf--

A na závěr pár vtipů:

Přišel domů opilý.
Dýchl na psa a pes
nic. Dýchl ještě
jednou a pes znovu
nic.
Potom dýchl na
manželku a ta
štěkala až do rána!

Ptá se učitel náboženství
Tomáška, jestli se doma
modlí před jídlem. „Ne, to
jen ve školní jídelně,
maminka vaří moc dobře.“

Zajíc: "Ahoj hade, chtěl bych se Ti omluvit,
vážně mě moc mrzí, jak jsem se ti smál..."
Had: "Si děláš legraci, víd'?" Zajíc: "Ne, ne,
vážně, je mi líto, jak jsem se ti smál, že nemáš
nohy." Had: "Ok, omluva se přijímá." Zajíc:
"Fakt? Tak ruku na to!"

Přijdou tři mudrcové do Betléma,
jeden se bouchne o nízka futra a
zařve: Jéžíši! Maria se podívá na
Josefa a říká - vidíš to, Ježíš, to je
takový pěkný jméno a ne furt
tvoje: Hugo, Hugo.

Vystoupí dvě blondýnky z auta a
zabouchnou si vevnitř klíč. Jedna se
zkouší dostat dovnitř pilníkem a druhá
rukama. Vtom začne hřmít a jedna
říká: „Ježíš, Jano, začíná pršet a my
jsme nezatáhly střechu!"